

2 Счетоводна политика (продължение)

2.1 База за изготвяне на финансовия отчет (продължение)

(в) Нови стандарти и тълкувания, които са задължителни за годишните периоди, започващи на или след 1 януари 2013 г. или по-късно, и които Предприятието не е приело по-рано (продължение)

- Инструмент впоследствие се измерва по амортизирана стойност, единствено ако е дългов инструмент и ако и двете условия: (а) целта на бизнес модела на предприятието е да задържи актива за събиране на договорени парични потоци, и (б) договорените парични потоци на актива представляват плащания само на главница и лихви (в смисъл, има само “основни характеристики на заем”); са в сила. Всички други дългови инструменти се оценяват по справедлива стойност в печалбата или загубата.
- Всички капиталови инструменти се оценяват впоследствие по справедлива стойност. Капиталови инструменти, държани за търгуване, ще се оценяват по справедлива стойност в печалбата или загубата. За всички други капиталови инвестиции може да се направи окончателен избор при първоначалното признаване да се признаят по-скоро нереализирани и реализирани печалби и загуби чрез друг всеобхватен доход, отколкото печалба или загуба. Необходимо е да няма рециклиране на печалбите и загубите по справедлива стойност към печалбата или загубата. Този избор може да бъде направен на основание „инструмент по инструмент”. Дивидентите следва да се представят в печалбата или загубата дотогава, докогато представляват възвръщаемост на инвестиция.

Повечето от изискванията на МСС 39 за класификация и оценка на финансови задължения не бяха променени в МСФО 9. Ключова промяна е, че ще се изисква предприятието да представи резултатите от промените в собствения му кредитен риск на финансови задължения, определени по справедлива стойност чрез печалба или загуба в друг всеобхватен доход.

(г) Нови или изменени Стандарти и Тълкувания, които все още не са одобрени от Европейския съюз

Подобрение на Международните Стандарти за Финансови Отчети (издадени през май 2012 г. и в сила за годишни периоди започващи от 1 януари 2013 г.). Подобренията се състоят в измененията на пет стандарта. МСФО 1 е променен, за да: (i) разясни, че ако едно предприятие поднови прилагането на МСФО при изготвяне на финансовите си отчети може или да повтори прилагането на МСФО 1 или да приложи МСФО ретроспективно, все едно никога не е преграждало прилагането им и (ii) да добави освобождаване от прилагане на МСС 23 „Разходи по заеми” ретроспективно за предприятия прилагащи МСФО за първи път. МСС 1 е изменен, за да разясни, че не е задължително оповестяване на трети баланс в приложенията, който се представя в началото на предходния период, тъй като е бил съществено повлиян от корекция на грешки в предходни периоди, промяна в счетоводната политика или рекласификация поради представяне, а се изисква, когато предприятието доброволно решава да добави допълнителни сравнителни отчети. МСС 16 е изменен, за да разясни, че ако оборудване, което се използва повече от един период се класифицира като имоти, машини и съоръжения, а не като материален запас.

2 Счетоводна политика (продължение)

2.1 База за изготвяне на финансовия отчет (продължение)

(2) Нови или изменени Стандарти и Тълкувания, които все още не са одобрени от Европейския съюз (продължение)

МСС 32 е изменен, за да даде допълнителни насоки, че данъчните задължения в резултат на изплатени дивиденди на собствениците се отчитат в отчета за доходите, както винаги е било изисквано от МСС 12. МСС 34 е изменен, за да бъдат съобразени изискванията му с тези на МСФО 8. МСС 34 ще изисква оповестяване на мярка за оценка на общите активи и пасиви на оперативен сегмент, само ако тази информация е предоставяна на регулярна база на главния експлоатационен ръководител и има съществена промяна в тези мерки от последните годишни финансови отчети.

Преходни изменения в ръководството към МСФО 10, МСФО 11 и МСФО 12 (издадени на 28 юни 2012 г. и влизащи в сила за годишни периоди започващи от 1 януари 2013 г.). Измененията разясняват насоките за преход в МСФО 10 Консолидирани финансови отчети. Преприятията прилагачи МСФО 10 трябва да оценят контрола в първия ден на годишния период, в който МСФО 10 е приложен и ако заключението за консолидация съобразно МСФО 10 се различава от МСС 27 и ПКР 12, непосредствено предхождащият период (2012 г. за предприятия изготвящи финансов отчет за календарна година и прилагачи МСФО 10 през 2013 г.) се коригира, освен ако не е практически приложимо. Изменението също така въвежда допълнително освобождаване в МСФО 10, МСФО 11 „Съвместни споразумения” и МСФО 12 „Оповестяване на дялови участия в други предприятия”, ограничавайки изискванията за корекция на сравнителната информация само за непосредствено преходащия сравнителен период. В допълнение, измененията ще премахнат изискванията за представяне на сравнителна информация в оповестявания свързани с неконсолидирани структурирани предприятия за периоди преди прилагането на МСФО 12.

Изменение на МСФО 10, МСФО 12 и МСС 27 – Инвестиционни предприятия (издадени на 31 октомври 2012 г. и в сила за годишни периоди, започващи на или след 1 януари 2014 г.). Изменението въвежда дефиницията на инвестиционно предприятие, като предприятие, което (i) получава средства от инвеститори с цел предоставянето на услуги по управление на инвестициите (ii) поема ангажимент към инвеститорите си, че дейността на предприятието са инвестиции само с цел увеличаване на капитала или инвестиционен доход (iii) оценява инвестициите си по справедлива стойност. Изисква се инвестиционното предприятие да отчита дъщерните си дружества по справедлива стойност в печалбата или загубата, както и да консолидира само тези дъщерни дружества, които предоставят услуги, които са свързани с инвестиционните дейности на предприятието. МСФО 12 е изменен, за да въведе изискванията за оповестяване, включително направените съществени преценки дали едно предприятие е инвестиционно предприятие, на информацията относно финансова и група подкрепа предоставена на неконсолидирано дъщерно дружество без значение дали има намерение тази подкрепа да бъде предоставена или вече е направено.

2. Счетоводна политика (продължение)

2.2 Сделки в чуждестранна валута

(1) Функционална валута и валута на представяне

Отделните елементи на финансовия отчет на Дружеството се оценяват във валутата на основната икономическа среда, в която то извършва дейността си (“функционална валута”). Финансовите отчети са представени в български лева, която е и функционалната валута и валутата на представяне на Дружеството. Българският лев е с фиксиран курс към еврото от 1 януари 1999 г. по силата на въведения валутен борд в България.

(2) Сделки и салда

Сделките в чуждестранна валута се трансформират във функционална валута, като се прилага официалния курс за съответния ден. Печалбите и загубите от промяна във валутните курсове, възникнали в резултат на разплащания по сделки в чуждестранна валута, както и от преоценка по заключителен валутен курс на деноминирания в чуждестранна валута активи и пасиви се признават в печалбата или загубата.

2.3 Имоти, машини и съоръжения (ИМС)

Категорията „земи и сгради” включва основно помещения за отглеждане на животни и офиси. Дружеството избира като своя счетоводна политика за тази група модела на преоценената стойност. Към 31.12.2012 г. е извършена оценка на справедливи стойности от лицензиран оценител. На база на пазарни доказателства земята и сградите са представени по преоценена стойност, която е справедливата стойност на активите към датата на преоценката, като е формиран преоценен резерв с направената корекция на балансовите им стойности. Отразен е и ефект върху отсрочените данъци като резултат от направената преоценка. Натрупаната амортизация към датата на преоценката е елиминирана срещу брутната преносна стойност на актива и получената нетна сума се коригира до преоценената стойност на актива.

Справедливата стойност на земите и сградите, отчитани по преоценъчния модел в съответствие с МСС 16 “Имоти, машини и съоръжения”, са подновявани достатъчно регулярно, за да подсилят балансовата стойност да не се различава съществено от тази, която би била определена, ако беше справедливата цена в края на отчетния период.

Ако няма пазарно базирани данни за справедливата цена, тя се определя използвайки доходния подход (или подхода на амортизираните разходи за подмяна). Ръководството обновява отчетната стойност на земите и сградите, отчитани по преоценъчния модел към отчетната дата чрез използване на пазарно установени доказателства и е удовлетворено, че съществуват достатъчно такива, които да подкрепят балансовите стойности.

Дружеството осъществява дейността си в сектора на хранително-вкусовата и аграрната икономика в страната, които към края на отчетния период и до момента не са съществено негативно повлияни от описаните в Приложение 4 (г) ефекти на кризата по света.

2. Счетоводна политика (продължение)

2.3 Имоти, машини и съоръжения (ИМС) (продължение)

Наличната информация за икономиката, в това число за тези два сектора, както и информацията за цените на отделните видове имоти в страната и тенденциите за развитие на тези цени дават основание на ръководството да счита, че балансовите стойности на земите и сградите към датата на баланса не се отличават съществено от техните справедливи цени. При тази преценка е взето под внимание и това, че справедливата цена е стойността, на която имотите могат да бъдат продадени между добре осведомени и желаещи да извършат това страни в справедлива сделка, като „желаещ продавач” не е притиснат продавач, който би продал на каквато и да е цена.

Машини, съоръжения и транспортни средства са посочени по историческа стойност, намалена с начислената амортизация и евентуална обезценка. Историческата цена включва всички разходи, които са пряко свързани с придобиването и въвеждането в експлоатация на активите.

Последващите разходи се прибавят към балансовата стойност на актива или се отчитат като отделен актив, само когато се очаква, че Дружеството ще получи бъдещи икономически изгоди свързани с употребата на този актив и когато отчетната им стойност може да бъде достоверно определена. Балансовата стойност на заменената част се отписва. Всички други разходи за поддръжка и ремонт се отразяват в печалбата или загубата в периода, в който са извършени.

Увеличенията в балансовата стойност, произтичащи от преоценка, се признават в другия всеобхватен доход и се натрупват като преоценъчен резерв в капитала, освен ако не компенсират предходни намаления, признати в печалбата или загубата, в който случай те също се признават в печалбата или загубата. Намаления, които компенсират предходни увеличения относно един и същ актив, се признават в другия всеобхватен доход и намаляват преоценъчния резерв, като всички други намаления се признават в печалбата или загубата. В края на всеки отчетен период разликата в амортизацията, изчислена на база на преоценената стойност на актива и на база на първоначалната историческа стойност на актива се прехвърля от преоценъчния резерв в неразпределена печалба от предходни периоди.

Земите и разходите за придобиване на ИМС не се амортизират.

Амортизацията на останалите имоти машини и съоръжения се начислява по линейния метод с цел разпределяне на разликата между балансовата стойност и остатъчната стойност върху полезния живот на активите, както следва:

Сгради	25 години
Машини и съоръжения	10-25 години
Инвентар и транспортни средства	2-8 години

„СВИНЕКОМПЛЕКС БРЕСТАК” АД
ПРИЛОЖЕНИЯ КЪМ ГОДИШНИЯ ФИНАНСОВ ОТЧЕТ (ПРОДЪЛЖЕНИЕ)
31 ДЕКЕМВРИ 2012 Г.

2. Счетоводна политика (продължение)

2.3 Имоти, машини и съоръжения (ИМС) (продължение)

Остатъчната стойност и полезния живот на активите се преразглеждат, и ако е необходимо, се правят съответни корекции към всяка дата на изготвяне на финансовия отчет.

Балансовата стойност на актива се намалява до възстановимата му стойност в случаите, когато балансовата стойност на актива е по-голяма от неговата очаквана възстановима стойност (Прил. 2.6).

Печалбите и загубите от продажба на ИМС се определят като се сравнят приходите от продажбата с балансовата стойност и са включени в другите приходи в отчета за всеобхватния доход.

Разходите по заеми за придобиване на ИМС се отчитат като текущи разходи през периода, за който се отнасят, понеже Дружеството няма отговарящи на условията за капитализация активи.

2.4 Нематериални активи

Разходи по придобиване на софтуер се отчитат като актив по историческа стойност намалена с начислените от придобиването им амортизация и обезценка. Те се амортизират по линейния метод за периода на техния полезен живот, но не повече от 6.7 години. Нематериалните активи не се преоценяват. Ръководството извършва годишни прегледи на подлежащите на обезценка активи и в случаите, когато балансовата стойност на актива е по-висока от неговата възстановима стойност, той се обезценява до възстановимата си стойност.

Разходите за поддръжка и ремонт на компютърни програмни продукти се признават като разход в момента на възникването им.

2.5 Биологични активи и животновъдна продукция

Като биологичните активи се отчитат отглежданите от Дружеството животни – свине. Като нетекущи активи се отчитат животните, представляващи основни стада (продуктивни животни), а като текущи активи – младите животни и животните за уговяване. В баланса са представени по себестойност, тъй като не съществува активен пазар по смисъла на приложимите счетоводни стандарти и не може да се определи с достатъчна сигурност приложима нетна продажна стойност, която да послужи за представяне в баланса на биологичните активи, съгласно изискванията на МСС 41 „Земеделие”.

Биологичните активи при тяхното първоначално признаване в баланса са оценявани по цена на придобиване/себестойност. Себестойността на прираста се формира от стойността на преките производствени разходи за отглеждане и уговяване.

Себестойността на приплодите включва разходи за отглеждане на продуктивните животни, в т. ч. техния разход за амортизации за периода. Нетекущите биологичните активи се оценяват по цена на придобиване/себестойност без начислената амортизация и обезценки.

2. Счетоводна политика (продължение)

2.5 Биологични активи и животновъдна продукция (продължение)

Амортизацията се начислява по линейния метод с амортизационни норми в размер на 10%-15% през полезния живот на активите, представляващ продуктивния период на нерезите и свинете майки. Когато балансовата стойност на активите е по-голяма от тяхната възстановима стойност, балансовата стойност се намалява до възстановимата стойност.

Добитата животновъдна продукция се оценява по справедлива цена без разходите при продажбата при първоначалното и признаване. Справедливата цена на животновъдната продукция се определя въз основа на продажната цена за съответния месец.

2.6 Обезценка на нефинансови активи

Активи, които се амортизират, се преглеждат за наличие на обезценка, когато са на лице събития или има промяна в обстоятелствата, подсказващи, че балансовата стойност на активите не е възстановима. За загуба от обезценка се признава сумата, с която балансовата стойност надхвърля възстановимата. Възстановимата стойност е по-високата от нетната продажна стойност и стойността в употреба. За да се определи стойността в употреба, активите, в това число основните стада, се групират в най-малките възможни разграничими единици, генериращи парични потоци. Нефинансовите активи, които са обезценени, се преглеждат за вероятно възстановяване на обезценката към всяка дата на баланса.

2.7 Финансови активи

Финансовите активи, притежавани от Дружеството, представляват заеми и вземания.

Заеми и вземания са недеривативни финансови активи с фиксирани или определени плащания, които не се котират на активен пазар. Те възникват, когато Дружеството дава парични средства, стоки или услуги директно на дебитора без намерение да търгува с тези разчети. Те са включени в текущите активи, с изключение на тези с падеж повече от 12 месеца след датата на баланса, които се класифицират като нетекущи.

Заемите и вземанията на Дружеството се включват в счетоводния баланс в категорията на „търговски и други вземания” и „парични средства и еквиваленти” (Прил. 2.9 и 2.10).

Те първоначално се отчитат по справедлива стойност заедно с разходите по транзакцията. Заемите и вземания се отписват, когато правата за получаване на паричните потоци от инвестиции са изтекли или са били прехвърлени и Дружеството е прехвърлило в съществена степен всички рискове и изгоди от собствеността. Заемите и вземания се оценяват по амортизирана стойност, използвайки метода на ефективния лихвен процент.

Към всяка дата на баланса Дружеството оценява дали съществуват доказателства за това, че финансов актив или група от финансови активи подлежи на обезценка. Тестването за обезценка на търговските вземания е описано в Прил. 2.9.

2. Счетоводна политика (продължение)

2.8 Материални запаси

Материалните запаси се оценяват по по-ниската от себестойност и нетната реализуема стойност. Стойността при потребление на материалните запаси се определя по метода средно-претеглената стойност. Себестойността на готовата продукция и незавършеното производство се образува от стойността на вложените материали, труд, осигуровки, амортизация, други преки разходи и не включва разходите за лихви. Нетната реализуема стойност представлява очакваната продажна цена в нормалния ход на дейността, намалена с разходи за довършване и тези свързани с реализацията.

2.9 Търговски вземания

Търговските вземания са дължими суми от клиенти за продажба на стоки и услуги, извършвани в обичайния ход на стопанска дейност. Ако събирането на вземането се очаква да бъде до една година или по-малко (или в нормалния цикъл на стопанската дейност, ако е по-дълъг), те се класифицират като текущи активи. В противен случай, са представени като нетекущи активи.

Търговските вземания се признават първоначално по справедлива цена, а впоследствие по амортизирана стойност (като се използва метода на ефективния лихвен процент), намалена с евентуална провизия за обезценка. Провизия за обезценка се прави в случай, че съществува обективно доказателство, че Дружеството няма да бъде в състояние да събере всички дължими му суми, съгласно първоначалните условия по отношение на съответния разчет. Лошите заеми се отписват през годината, в която бъдат установени. Големи финансови затруднения на длъжника, вероятност, че същият ще бъде обявен в несъстоятелност или финансова реорганизация и забавяне или неизпълнение на плащането се смятат за индикатори, че вземането трябва да бъде отписано.

Сумата на провизията е равна на разликата между балансовата стойност на вземането и сегашната стойност на очакваните бъдещи парични потоци дисконтирани с първоначалният ефективен лихвен процент. Балансовата стойност на актива е намалена чрез използването на корективна сметка, а стойността на загубата се отразява в отчета за всеобхватния доход към други разходи. Когато търговско вземане е несъбираемо, то се отписва от корективната сметка на търговските вземания. Последващо възстановяване на стойността, която е отписана, се отразява в намаление на други разходи в отчета за всеобхватния доход.

2.10 Парични средства и еквиваленти

Паричните средства и паричните еквиваленти се отчитат по историческа цена. За целите на отчета за паричния поток, паричните средства и паричните еквиваленти включват пари в брой и по банкови сметки.

2. Счетоводна политика (продължение)

2.11 Акционерен капитал

Обикновените акции са класифицирани като основен капитал. Разходите по издаване на нови акции или опции се показват като намаление на собствения капитал, нетно от данъци, от постъпленията.

2.12 Търговски задължения

Търговия задължения са задължения за заплащане на стоки или услуги, които са били придобити от доставчици в обичайния ход на стопанската дейност. Търговските задължения се класифицират като текущи задължения, ако плащането е дължимо в рамките на една година или по-малко (или в нормалния цикъл на стопанската дейност, ако е по-дълъг), ако случаят не е такъв, те се представят като нетекущи задължения.

Търговските задължения се признават първоначално по справедлива цена, а в последствие по амортизирана стойност като се използва метода на ефективния лихвен процент.

2.13 Заеми

Заемите се признават първоначално по справедлива стойност, намалена с направените разходи по извършването на транзакцията. В последствие заемите се отчитат по амортизирана стойност; всяка разлика между дължимите плащания (нетирани с разходите по извършването на транзакциите) и стойността на заема се признава като разход през периода на заема, като се използва метода на ефективната лихва.

Заемите се класифицират като краткосрочни задължения, освен ако Дружеството има безусловно право да отсрочи уреждането на задължението за период най-малко 12 месеца след датата на счетоводния баланс.

2.14 Текущи и отсрочени данъци върху дохода

Разходите за данъци за периода включват текущи и отсрочени данъци. Данъкът се признава в печалбата или загубата, с изключение на случаите, в които е свързан със статии, признати в другия всеобхватен доход или директно в собствения капитал. В този случай данъкът също се признава в другия всеобхватен доход или директно в собствения капитал.

Текущият данък върху дохода се изчислява на база данъчните закони в сила към датата на баланса в страната, където функционира Дружеството и където се генерират облагаеми доходи. Ръководството периодично преоценява позициите си, отразени в данъчните декларации, по отношение на ситуации, в които приложимата данъчна уредба е обект на интерпретация и установява провизии, където е необходимо, на база на сумите, които се очаква да бъдат заплатени на данъчните служби.

2. Счетоводна политика (продължение)

2.14 Текущи и отсрочени данъци върху дохода (продължение)

Отсрочен данък се начислява по балансовия метод за всички временни разлики, явяващи се между данъчната основа на активите и пасивите и балансовата им стойност във финансовия отчет. Ако обаче, данъчните временни разлики възникват от първоначалното признаване на актив или пасив при различна от бизнес комбинация транзакция, което не е засегнало нито счетоводната, нито данъчната печалба (загуба) по време на транзакцията, то тази разлика не се осчетоводява. При изчисляване на отсрочените данъци се използват данъчните ставки (и нормативна уредба), и действат към датата на съставяне на баланса, които се отнасят за периодите на очакваното обратно проявление на данъчните временни разлики.

Отсрочен данъчен актив се признава само в случай, че е вероятно наличието на достатъчни по размер бъдещи облагаеми печалби, срещу които тези активи да могат да бъдат използвани.

2.15 Доходи на наети лица

Краткосрочните задължения към персонала включват надници, заплати и социални осигуровки по тях. Дружеството отчита краткосрочни задължения по компенсиреми отпуски, възникнали на база неизползван платен годишен отпуск в случаите в които се очаква отпуските да възникват в рамките на 12 месеца след датата на отчетния период през който наетите лица са положили труда, свързан с тези отпуски.

По линия на план с дефинирани вноски, Дружеството изплаща вноски в държавно управлявани пенсионни и социално осигурителни планове на задължителна база. След като вноските веднъж са изплатени, Дружеството няма повече задължения за плащане. Вноските се признават като разход за персонала когато станат дължими. Предплатените вноски се признават за разход за бъдещ период до размера, до който сумите ще бъдат приспаднати от бъдещи плащания или възстановени.

Според Кодекса на труда в момента на придобиване право на пенсиониране Дружеството дължи на своите служители 6 месечни заплати, ако са работили за Дружеството през последните 10 години преди пенсиониране. Това възнаграждение се отчита като дългосрочен доход, за който се начислява провизия като се прилага метода на прогнозните единици. Дългосрочното задължение за обезщетение при пенсиониране представлява сегашната стойност на задължението към 31 декември 2012 г., в случай на пенсиониране на служителите, според изчисления, извършени от ръководството на Дружеството.

2.16 Провизии

Провизии се начисляват, когато Дружеството има правни или конструктивни задължения в резултат на минали събития, за чието погасяване е вероятно да бъдат използвани активи и други ресурси, и които могат да бъдат надеждно оценени. Не се начисляват провизии за бъдеща оперативна загуба.

2. Счетоводна политика (продължение)

2.16 Провизии (продължение)

Провизиите се оценяват по настояща стойност на разходите, които се очаква да бъдат необходими за погасяване на задължението с използване на данъчна ставка, която отразява пазарните лихвени нива и настоящата стойност на парите и рисковете, специфични за задължението. Увеличението на провизията поради изминалото време се признава като разходи за лихви.

2.17 Лизинг

Финансов лизинг – Дружеството е лизингополучател

Лизинг на имоти, машини и оборудване, при който Дружеството реално носи всички рискове и облаги, произтичащи от правото на собственост, се класифицира като финансов лизинг. При започването им, финансовите лизинги се капитализират по по-ниската от справедливата цена на лизинговото оборудване и сегашната стойност на минималните лизингови плащания. Всяко лизингово плащане се разпределя между задължението и финансовите разходи, така че лизинговото задължение да намалява с постоянен темп. Съпътстващите задължения по наема, намалени с финансовите разходи, се включват в други дългосрочни задължения. Частта на лихвата във финансовата цена се отчита като разход така, че през периода на лизинга нейният размер, отнесен към оставащото лизингово задължение, да дава постоянна величина. Имотите, машините и оборудването, придобити под формата на финансов лизинг се амортизират за по-късия от сроковете на полезен живот на актива и срока на лизинга.

2.18 Финансирания от правителството и по програми

Финансирания от правителството и по програми се отчитат по справедлива стойност, когато има достатъчно сигурност, че финансирането ще бъде получено и Дружеството ще спазва съпътстващите го условия. Финансирания от правителството и по програми се разсрочват и системно признават в печалбата или загубата с цел съпоставянето им със съответните разходи, за чието компенсиране са предназначени. Финансирания от правителството и по програми, свързани със покупката на имоти, машини и съоръжения се посочват в баланса като разсрочени финансирания и се признават като приход в печалбата или загубата на база линеен метод за срока на очаквания полезен живот на съответните активи.

2.19 Признаване на приходите

Приходите включват справедливата цена на продадените стоки и услуги, нетно от данъци върху добавената стойност и предоставени отстъпки. Приходи се признават като следва:

Дружеството признава приходи, когато сумата на прихода може да бъде надеждно определена, когато е възможно предприятието да получи бъдещи икономически изгоди, и отговаря на критериите за всяка дейност на Дружеството, обяснени по-долу. Сумата на прихода не се приема за надеждно измерена, докато не се разрешат всички непредвидени обстоятелства свързани с продажбата. Дружеството основава своите преценки на историческите резултати, вземайки предвид вида на клиента, вида на сделката и особеностите на всяко споразумение.

2. Счетоводна политика (продължение)

2.19 Признаване на приходите (продължение)

(а) Продажба на стоки – продажба на едро

Дружеството отглежда и продава живи животни. Приходите от продажби се признават, когато Дружеството е доставило стоката на търговеца на едро, клиента има пълната свобода да определя начините и цените за продажба, и няма неизпълнени задължения които биха могли да възпрепятстват приемането на стоката от търговецът. Доставка не се счита че е осъществена, докато стоките не се доставят на определеното място, рисковете от погиване и загуби не се прехвърлят на търговеца, или докато търговеца не приеме продуктите съобразно договора за продажба, уговорките за приемане на стоката са спазени, или докато Дружеството не събере обективни доказателства, че всички критерии за приемането са изпълнени.

(б) Продажба на стоки – продажби на дребно

Приходите от продажби на стоки се признават, когато Дружеството продава стоката на клиента. Продажбите на дребно се извършват в брой.

(в) Продажби на услуги

Приходите от предоставени услуги се признават в отчетния период, в който са извършени, на базата на степента на изпълнение, определена като процент на извършените услуги до момента от всички услуги, които трябва да бъдат предоставени.

(г) Приходи от лихви

Приходите от лихви се признават пропорционално на времето, като се използва метода на ефективната лихва. При обезценка на вземане, Дружеството намалява балансовата му стойност до възстановимата му стойност, която представлява очакваните бъдещи парични потоци, дисконтирани на база на първоначалната ефективен лихва. Приходите от лихви по обезценените заеми се признават в зависимост от преценката на ръководството за тяхната събираемост.

3 Управление на финансовия риск

3.1 Фактори, пораждащи финансовия риск

Дейността на Дружеството е свързана с редица рискове, в това число пазарен риск (включващ ефекта от промяната на валутните курсове, ценови риск и риск от промяна на бъдещите парични потоци в резултат на промяна в пазарните лихвени нива) , кредитен риск, ликвиден риск. Ръководството на Групата се стреми да намали възможните неблагоприятни ефекти върху дейността, свързани с тези рискове, като има за цел да намали евентуалните неблагоприятни ефекти върху финансовия резултат на Дружеството.